

«ΑΒΟΛΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» ΚΑΙ ΒΟΛΙΚΑ ΨΕΜΑΤΑ ΤΟΥ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ (Ιούνιος 2007)

Συγγραφέας: ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΟΤΣΗΣ

«Δεν υπάρχει άλλος πλανήτης, στον οποίο να στραφούμε για βοήθεια ή για να εξαγάγουμε τα προβλήματά μας...»

Σ. Χατζηγάκης

Τετάρτη μεσημέρι στην ασφυκτικά γεμάτη αίθουσα της Παλαιάς Βουλής. Είχε μόλις τελειώσει, με παρατεταμένο χειροκρότημα, η παρουσίαση του εξόχως σημαντικού έργου «Ευρώπη και παγκοσμιοποίηση» (Εκδόσεις Καστανιώτη). Ανεπιφύλακτα εγκωμιαστικοί όλοι οι ομιλητές για το βιβλίο και για τον αθόρυβα πολυγραφότατο συγγραφέα του Σωτήρη Μ. Χατζηγάκη, τον χωρίς παρωπίδες στοχαστή και πολιτικό, που από τη μεταπολίτευση και δώθε κοσμεί ανελλιπώς τη Βουλή -τώρα ως πρώτος Αντιπρόεδρος.

Στριμωχνόμουν να του σφίξω το χέρι, όταν με φώναξε από το «πάνελ» ο ΥΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς, με τον Θ. Ρουσόπουλο πλάι του. «Μου λείπουν τα δηκτικά σχόλιά σου, παρ' ότι με πίκρανες τελευταία».

«Δουλεύω... φασόν τώρα, κ. Υπουργέ. Με το κομμάτι. Δύο τον μήνα. Σήμερα πάντως, με εντυπωσιάσατε με όσα είπατε για την προστασία του περιβάλλοντος. Μακάρι να τα κάνατε και πολιτική».

«Κάνουμε ό,τι μπορούμε».

«Πώς κ. Υπουργέ; Με την άθλια τροπολογία για ψηφοθηρία, με τα 300.000 "αυθαίρετα" μέσα στα δάση;»

«Δική μου είναι η Ψυττάλεια. Όχι η τροπολογία. Δεν πρόσεξες ότι δεν φέρει την υπογραφή μου;».

«Το θέμα είναι να μην ψηφιστεί».

«Θα δεις... Και να τα πούμε πιο άνετα μια μέρα».

Την επομένη, ω του θαύματος: ο Ευ. Μπασιάκος ανακοίνωσε στην εμβρόντητη Βουλή ότι η κυβέρνηση αποσύρει την τροπολογία, αφού... δεν υπάρχει συναίνεση (λες κι ως τώρα νομοθετεί συναινετικά...). Δεν ξέρω αν έγινε επειδή πάτησε πόδι ο Γ. Σουφλιάς -για να αισθάνομαι και δικαιωμένος, που τον ξεχωρίζω, με ελάχιστους ακόμη, σε αυτήν την κυβέρνηση. Ίσως, αλλά είναι απίθανο να έπιασαν τόπο οι αντιδράσεις σύσσωμης της αντιπολίτευσης, με πρώτο το ΠΑΣΟΚ (παρ' ότι διέπραξε ακριβώς τα ίδια, παραμονές των εκλογών του 2000 και του 2004). Μπορεί και να μέτρησαν οι έντονες ενστάσεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου, των δασολόγων, του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών κ.ά. Μπορεί όλα αυτά μαζί, συν, κυρίως, ο... Αλ Γκορ, ο χαρισματικός παρ' ολίγον πλανητάρχης, που γυροφέρνει τον κόσμο για να κηρύξει την «Άβολη αλήθεια» του, να αφυπνίσει συνειδήσεις για το ζοφερό μέλλον του πλανήτη και να καλέσει σε σωτήρια δράση, εδώ και τώρα, όλους τους κατοίκους του -και «τους παππούδες και τις γιαγιάδες», όπως είπε. Ήρθε στην Αθήνα, ακριβώς την Τετάρτη, ταρακούνησε την πολιτική ηγεσία μας, ανατάραξε με πολλή χάρη το μακάριο τέλμα μας και απήλθε, αφήνοντας πίσω του τις καλύτερες εντυπώσεις...

Τον κάλο της κυβέρνησης και προσωπικά του Κ. Καραμανλή πάτησε ευφυώς η περιβαλλοντική οργάνωση WWF Ελλάς: Την υστάτη στιγμή κάλεσε τους βουλευτές όλων των κομμάτων να καταψηφίσουν την τροπολογία, που έρχεται «σε πλήρη αντίθεση με όσα είπε ο Πρωθυπουργός στον Αλ Γκορ» και προβλήθηκαν έντονα από την κρατική τηλεόραση.

Ο διευθυντής της οργάνωσης Δημ. Καραβέλλας έθιξε ευθέως την αξιοπιστία του Κ. Καραμανλή:

«Ο δασικός πλούτος της χώρας -είπε- είναι αδιαπραγμάτευτο κεφάλαιο όλων των πολιτών στον αγώνα ενάντια στην κλιματική αλλαγή και την υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής. Σε καιρούς τόσο δύσκολους για το

μέλλον του πλανήτη και ειδικά για μια χώρα περιβαλλοντικά ανυπάκουη, όπως η Ελλάδα, η προεκλογική θυσία του φυσικού μας πλούτου, με πρόσχημα την κοινωνική παροχή προς οικονομικά ασθενείς ομάδες, συνιστά απαράδεκτη κώφευση στην "άβολη αλήθεια" της επείγουσας ανάγκης για προστασία του περιβάλλοντος. Πώς, λοιπόν, προτίθεται ο Πρωθυπουργός να αποδείξει στην πράξη τη χθεσινή δέσμευσή του;».

Η απάντηση ήρθε με την αιφνιδιαστική απόσυρση της ψηφοθηρικής τροπολογίας. Θετικό βήμα αναμφίβολα. Όπως αξιέπαινη είναι και η διαβεβαίωση του Πρωθυπουργού στον Αλ Γκορ, ότι η βραβευμένη με Όσκαρ ταινία του «Μια άβολη αλήθεια» σε DVD και το ομότιτλο βιβλίο του θα διανεμηθούν σε όλους τους μαθητές όλων των σχολείων μας, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αλλά δεν αρκεί.

Διότι ο εύστροφος Κ. Καραμανλής κατάφερε να γοητεύσει τον χολιγουντιανά γοητευτικό 45ο αντιπρόεδρο των ΗΠΑ όχι μόνο με τους στίχους του Μπομπ Ντίλαν, αλλά και απαντώντας στην «άβολη αλήθεια» του με βολικά ψέματα.

Είπε με στόμφο στον Αλ Γκορ: «Οι σκεπτικιστές και οι αρνητές, εκείνοι που έχουν απελπιστεί, μπορεί να πουν ότι η δική σας φωνή είναι "φωνή βοώντος εν τη ερήμω". Δόξα τω Θεώ, εδώ δεν είναι έρημος, τουλάχιστον όχι ακόμη. Για να μη γίνει, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η δική σας φωνή δεν θα είναι η μόνη που θα διαλαλεί την άβολη αλήθεια για τον πλανήτη μας. Με υπερηφάνεια σας δηλώνω ότι η Ελλάδα είναι και θα συνεχίσει να είναι ένας ολόθερμος σύμμαχος, δεσμευμένος στην κοινή μας προσπάθεια. Για όλους μας είναι ένα ζήτημα ηθικής τάξης».

Εύκολα τα λόγια, αλλά από πού αυτή η... περηφάνεια;

Σε ένα σύνολο 53 χωρών, η Ελλάδα είναι στην 41η θέση ως προς τα μέτρα ενάντια στο φαινόμενο του θερμοκηπίου. Ότι τα τελευταία χρόνια πάμε από το κακό στο χειρότερο, το κατέδειξαν και τα ψηφιακά γραφήματα του Αλ Γκορ στη συναρπαστική διάλεξή του στο Μέγαρο Μουσικής -και το μαρτυρούν οι ευρωκαταδίκες.

Τον διαβεβαίωσε, επίσης, ότι «η Ελλάδα είναι πλήρως συνεπής προς τις υποχρεώσεις της, που απορρέουν από το Κιότο». Αλλά ο (νεοδημοκράτης) Επίτροπος

Περιβάλλοντος Στ. Δήμας προβλέπει ότι η αύξηση των αερίων θερμοκηπίου στη χώρα μας το 2010 θα φτάσει το 40% -όταν η υποχρέωση είναι έως 25%.

Είπε, τέλος, το ηχηρά αυτονόητο: «Δεν έχουμε πλέον την πολυτέλεια, για να μην πω την τρέλα, να αντιμετωπίζουμε την ανάπτυξη και το περιβάλλον σαν διαφορετικά μεταξύ τους πεδία».

Αλλά την έχουμε την τρέλα. Η κυβέρνηση πασχίζει να αναθεωρήσει το άρθρο 24 του Συντάγματος, για να αποχαρακτηριστούν προς οικοδομική «αξιοποίηση» 40 εκατομμύρια στρέμματα δασικών εκτάσεων. Οι μονάδες της ΔΕΗ είναι οι πιο ρυπογόνες της Ευρώπης κι ωστόσο η κυβέρνηση ευνοεί ιδιωτικές επενδύσεις για θερμοηλεκτρικές μονάδες με... άνθρακα. Οι παραλίες μας βγαίνουν στο σφυρί και οι πολίτες αυτοδικούν για να γκρεμίσουν τα κάγκελα των κερδοσκοπών... Τη ζούμε καθημερινά την τρέλα.

Ανάλογες διαβεβαιώσεις για την «πράσινη» πολιτική στο κυβερνητικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ έδωσε στον Αλ Γκορ και ο Γ. Παπανδρέου, δεσμευόμενος και για πρωτοβουλία της Σοσιαλιστικής Διεθνούς.

Πλειοδοσία οικολογικής ευαισθησίας ξαφνικά. Με το που πέρασε σαν κομήτης από την Αθήνα αυτός ο χαρισματικός «Αμερικανός φίλος» (όσες επιφυλάξεις κι αν γεννούν η κοσμοσωτήρια «αποστολή» του, η στόχευση της «άβολης αλήθειας» του και ο τρόπος που προβάλλεται παντού, εδώ που φθάσαμε καλό κάνει, κακό δεν κάνει να χτυπάει την περιβαλλοντικά αφυπνιστική καμπάνα του).

Αν υπάρχει δόση ειλικρίνειας στους ηγέτες μας, έχουν τώρα την ευκαιρία να το αποδείξουν: Το περιβάλλον και τα μέτρα για την κλιματική αλλαγή να βρεθούν στο επίκεντρο της επικείμενης εκλογικής αναμέτρησης -κατά την έγκαιρη και δραματική προτροπή του νουνεχούς Σταύρου Δήμα. Ιδού λοιπόν, η Ρόδος (το πήδημα θα 'ρθει μετεκλογικά, έτσι κι αλλιώς...).

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στις 18 Ιουνίου 2007, σ. 9.